A°. 1831. N°. 5.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 15den JANUARIJ.

PARAMARIBO.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 15 November. In eenen brief van den 9den November berigt de Opperbevelhebber van Venlo, Generaal *Schepern* dat de meeste fatsoenlijke inwoners die stad daaruit ontvlugt zijn, en dat in den namiddag van dien dag ook de Burgemeester, die reden had, om, zoo de stad in handen der muitelingen viel, voor zijne persoonlijke veiligheid bedacht te zijn, daaruit was vertrokken. Men wist toen te Venlo, dat de meeste plaatsen in den omtrek in vollen opstand waren, en dat zich te Roermonde vele gewapende muitelingen, waaronder ook Walen, verzamelden. Een eigenlijke aanval was toen nog niet op de stad geschied; maar men hoorde onophoudelijk digt bij de stad geweerschoten, waardoor de zwakke bezetting in gestadige onrust gehouden werd.

In den ochtend van den 9den had men, te midden van eenen dikken mist, eenige krijgsbende bespeurd, die de stad naderden, en was op het punt geweest, om daarop los te branden. Gelukkig had men nog in tijds zich verzekerd, dat de vermeende vijanden uit eene afdeeling Pruissische soldaten bestond, die van het zeer nabij gelegene Kaldenkirchen naar Wankum moest vertrekken, en door den mist van den weg afgedwaald en over de Nederlandsche grenzen gekomen was.

In een volgend berigt van den Generaal *Schepern*, den 10den November gedagteekend, werd geklaagd over den slechten geest, die vele inwoners van Venlo deden blijken. Er was toen voor de stad een schip met 22 last tarwe en eenige beschuit, voor de bezetting bestemd, van Grave aangekomen; doch de Generaal, in aanmerking nemende, dat er bij voorraad genoeg levensmiddelen in de stad waren, en dat, bij eene verbetering van zijnen toestand, het weinig moeite zoude kosten, om dezen voorraad terug te doen komen, had het schip naar Grave terug gezonden.

Met dezen brief zond de Generaal *Schepern* de volgende opeisching over, die hij weinige oogenblikken te voren ontvangen had, en waaruit blijkt, dat de Generaal *Daine*, na op eene schandelijke wijze eed en pligt verzaakt te hebben, zich ook even weinig door de krijgswetten van alle beschaafde volken gebonden acht.

»Uit mijne legerplaats voor Venlo, den 10den November 1830, des namiddags ten half vijf ure.

De Generaal, Opperbevelhebber van het leger der Maas, eischt van den Generaal *Schepern*, dat hij de vesting Venlo binnen twee uren overgeven; *Indien hij een enkel kanonschot doet, is hij daarvoor bij mij met zijn hoofd verantwoordelijk.* Ik treed in geene voorwaarde hoegenaamd. De bezetting zal krijgsgevangen zijn, en al de oorlogsvoorraad der vesting ter beschikking van het voorloopig Bestuur gesteld worden; blijvende de Bevelhebber verantwoordelijk voor alle schade aan de stukken geschut of aan de wapenen van het voetvolk, alsmede voor alle ontvreemding van levensmiddelen of gelden, die aan de vervallene Regering behoord hebben. Ik zend hem als parlementairen, den Burggraaf *de Nieuwport*, hoofd van mijnen algemeenen staf, den Ridder *Lucas* en den Heer *de Brialmont*.

DAINE."

De Bevelhebber van Venlo had op deze opeisching het volgende antwoord gegeven:

»Venlo, 10 November 1830.

»De Generaal *Schepern*, Opperbevelhebber der vesting Venlo, kan niet treden in de voorstellen van den Generaal *Daine*, Opperbevelhebber van het leger der Maas; de krijgsmans eer gaat bij hem boven alles, en op deze wijze geef ik geene, aan mij toevertrouwde vesting over.

De Generaal SCHEPERN."

Ten slotte van den brief van den 10den meldde de Generaal *Schepern*, dat de vijand houwitsers in de stad begon te werpen.

Sedert heeft de Regering, door middel van eenen ambtenaar te Maashees, berigt ontvangen, dat aldaar den 11den November een vijftigtal onder-officieren en manschappen van de 7de en 14de afdeeling waren aangekomen, die geene wapenen meer voerden en verzekerd hadden, dat ten gevolge van eenen aanval op Venlo, in den avond van den 10den, door verraad van binnen ondersteund, de stad in handen der muitelingen was gevallen; hebbende zij zich door de vlugt weten te redden.

Meer stellige berigten nopens het gebeurde met Venlo zijn voor als nog bij de Regering niet ontvangen.

Te midden van zoo vele blijken van ontrouw aan eens gezworene eeden, als waraan vele Belgische ambtenaren zich hebben schuldig gemaakt, zal men met belangstelling vernemen, dat de Heer *C. H. de Caters*, Burgermeester van Antwerpen, daaronder geenszins behoort. Deze ambtenaar heeft het stadhuis van Antwerpen niet eer verlaten, dan in den ochtend van den 26sten October, toen de opstandelingen uit de stad zich reeds van de groote markt begonnen meester te maken. Niet met deze lieden op eene lijn willende gesteld worden, heeft de Heer *de Caters* zich uit de stad verwijderd, en naar een kasteel bij Nijmegen begeven, van waar hij aan den Koning een verzoek om ontslag uit zijne betrekking heeft ingezonden. Bij een koninklijk besluit van 11 November heeft Zijne Majesteit, ten gevolge van dit verzoek, hem een eervol ontslag als Burgemeester van Antwerpen verleend, »onder te kennengeving, dat Hoogstdezelve het door hem gehouden gedrag in de laatst aldaar plaats gehad hebbende gebeurtenissen met genoegen heeft vernomen."

— Onder de verschillende begunstigden van het gouvernement, die zich aanstonds onder de vanen van het oproer geschaard hebben, bevindt zich ook zekere *Kessels*, ridder van het legioen van eer en eigenaar van het walvisch-geraamte, door Z. M. den Koning gekocht, en meer dan tien maal betaald. Deze hoogst ondankbare klant kommandeert tegenwoordig de Brabandsche bandieten, die zich van het stedeken Lier hebben meester gemaakt.

— *Van Halen*, zoo als een ieder weet, is een Spanjaard, maar een Spanjaard van Nederlandsche afkomst. Ook deze is nog voor eenigen tijd door den Koning uit eigen kas, grootmoedig ondersteund. Zoo gaf ook *Willem I* dikwijls aalmoezen aan weinig bekende vreemdelingen, ook aan *Balthazar Gerards*, die voor 's Vorsten geld een paar pistolen kocht en zijnen weldoener neerschoot.

— Men zegt, dat *Kessels* gedood is en zijn geraamte bij dat van den walvisch op onze Hollandsche kermissen zal worden rondgevoerd. De liefhebbers der anatomie comparée kunnen dan de sceletten bestuderen van de twee grootste beesten, die er op onze kusten gevonden zijn.

— Een vijftigtal vrije Vriezen zijn zich in hun jagthuis en met lange ganzenroers komen aanbieden. — Zij willen, zeggen zij, geen soldaatje spelen, en daarom ook niet met kleine geweren, zoo als die der landmilitie, gewapend zijn. Zij willen ook geen rokken aantrekken, die niet gemakkelijk zitten. Voor al het overige zijn zij tot 's Konings dienst, en wee den vijand waarmede zij te doen krijgen.

HAARLEM, 13 November. In Luik wilde men den 9den dezer weten, dat de bezetting van Maastricht gedurig uitvallen deed; dat de bezetting nog versterking bekwam en ook nog van krijgsbehoeften werd voorzien. — Men verhaalde, dat de bevelvoerende generaal *Diblitz* 600 blaauwe kielen voor de dienst zijner troepen had laten maken.

Het is bekend, dat de commissie, welke eene constitutie voor België heeft ontworpen, zich heeft verklaard voor den monarchalen regeringsvorm. Den 7den heeft de club, welke aldaar steeds eenen niet geringen invloed schijnt uitteoefenen, en van hare zijde gewisselijk in verband staat met de fransche factie, die zoo veel aandeel heeft in de belgische onlusten, zich daartegen verzet, en, door eene talrijke bezending, een adres aan het bewind van den heer *de Potter* doen overreiken, onder andere, inhoudende:

»Dat, indien men de voorgeslagene constitutie aannam, men den nationalen wil van zijne onafhankelijkheid zoude berooven; denzelven op nieuw aan de dwingelandij onderwerpen, en daar door *den afgrond der omwentelingen openen*; — dat men dit laatste onheil dan aan het koningschap en de aristocratie zoude te wijten hebben, om dat het belgische volk de dwingelandij niet zoude willen verdragen: — dat het zulks had gezworen, en zijnen eed zoude houden; — dat het centrale committé alzoo werd verzocht, om het ontwerp eener monarchale constitutie terug te nemen, en dezelve door eene republikeinsche te vervangen."

Omtrent den toestand des lands kan men, naar aanleiding der navolgende afkondiging van den bekenden *van Meenen*, eenigzins oordeelen: »Ik roep alle goede burgers en vrienden van orde op, om zich te vereenigen, en met gezamenlijke krachten de roovers te bestrijden, die, door vreemden bezoldigd, ons andermaal aan onrust en onheil ten prooi willen geven."

De antwerpsche bladen zijn thans in eenen pennestrijd met de heeren *Millinet*, *Nielen* en *Nypels*, aan welker overmoed en kwade trouw zij, en met regt, de onheilen toeschrijven, die de stad Antwerpen thans te betreuren heeft.

GROOT-BRITTANNIË.

LONDEN, 13 November. De *Courier* komt heden op het onderwerp van de blokkade van de Belgische kusten te rug, welke hij beweert niet alleen belemmerend voor de bemiddelende mogendheden, maar ook nutteloos te zijn, vermits zegt hij eene water-gemeenschap overblijft over Duinkerken. Het denkbeeld, om België van het voordeel der vaart op den grootschen stroom

der Schelde te berooven, zou met geen gunstig oog beschouwd worden (*will not meet favour.*) Van Luxemburg, meent de *Courier* daarentegen, kan noch stad noch land aan Belgie komen. Na deze beide punten behandeld te hebben gaat de *Courier* aldus voort:

»Even min hebben de Belgiers aanspraak op Maastricht, het welk in 1648 aan Holland afgestaan is; en door de Hollanders, met groote kosten, eene vaart van 's Hertogenbosch tot Maastricht zijnde daargesteld, zou deze stad een gewigtige haven en stapelplaats voor hunnen handel worden. Hollandsch-Vlaanderen, waarin het zoogenaamde land van Cadsand, en hebbende Sluis tot hoofdstad alsook, in den zoom langs de Schelde, de steden Sas van Gent, Hulst, Axel nevens verscheidene andere, een land rijk in granen tot gebruik voor Holland, en welks grondeigenaren Hollanders zijn even als de godsdienst er Protestants is behoorde, dunkt ons, aan Holland te verblijven. Thans is het in bezit der Hollandsche troepen. Misschien kan ook dat gedeelte van Braband, hetgeen naar den kant van Breda ligt en te voren een deel van Belgie uitmaakte, tegen een equivalent van Holland afgestaan en de grensscheiding in eene regte lijn van Antwerpen naar Maastricht getrokken worden.

»Wij vreezen, dat het groote geschilpunt de verdeeling van de Staatsschuld der Nederlanden wezen zal, en hoogst waarschijnlijk zal dit niet anders vereffend kunnen worden dan door vriendschappelijke tusschenkomst van Engeland en Frankrijk. Wij hebben voor ons liggen eene officiele opgave opgemaakt tot Januarij ll. en waarin wij vinden, dat de oude Hollandsche schuld (voor de vereeniging met Belgie) was 575,350,644 guldens of *L. St.* 47,945,000. betalende eenen jaarlijkschen interest van *L. St.* 1,198,480; en de oude Belgische schuld *f* 41,590,034, of *L. St* 3,429,000; met jaarlijkschen interest a *L. St.* 87,480.

De gemeenschappelijke schuld, sedert de vereeniging der Noordelijke en Zuidelijke Provincien aangegaan, was *f* 167,670,000 of 13,972,500 *l.*, doende aan interest 349,230 *l.* Behalve dit bestaat er eene schuld (ingeschreven in het groot boek gelooven wij) genaamd Syndicaat-bonds, mede ontsproten uit eene sedert de vereeniging aangegane schuld, te weten *f* 110,000,000 of 4,950,000 *l.*, doende eenen interest van 4½ pCt., en *f* 60.000,000 of 1,500,000 *l.*, doende eenen interest van 2½ pCt. Indien elke partij hare hier boven opgegeven oorspronkelijke schuld op zich nam en zich met de helft der gemeenschappelijke schuld belastte, zou alles gemakkelijk gevonden zijn. Maar de Belgiers voeren aan, dat een groot gedeelte der gemeenschappelijke schuld is aangegaan, ten behoeve der Hollandsche kolonien, vooral tot den eenige jaren lang op Java gevoerden oorlog, en dat bijaldien de Hollanders al deze kolonien behouden, zij ook dezelver onkosten moeten dragen. Uit grondbeginsel passen zij ook op de kosten tot herstel der Hollandsche zeemagt besteed; en wat betreft de kosten der vestingen aan de grenzen, naar den kant van Frankrijk, zeggen de Belgiers, dat deze op geenerlei wijs uit de zakken der Hollanders gekomen, maar grootendeels genomen zijn uit de contributien door de Bondgenooten in Frankrijk geheven. Intusschen zal de vraag weldra behandeld worden; en wij zullen dan zien, uit welk oogpunt de partijen dezelve zullen beschouwen."

FRANKRIJK.

Te *Smyrna* is eindelijk op 16 September de driekleurige vlag mede opgeheschen.

PARIJS, 23 October. De openbaarmakingen van *Berrie* nopens de brandstichtingen schijnen niet veel te beduiden te zullen hebben.

Particuliere berigten uit Algiers, melden dat men aldaar eene Compagnie wil oprigten, in de manier van de Indische; men zou dezelve trachten zamen te stellen uit kapitalisten bij de verschillende Europische natien daartoe aangezocht.

Uit onderscheidene en ver van elkander verwijderde streken van Frankrijk schrijft men, dat pogingen ten voordeele van *Karel X* worden aangewend, maar overal worden dezelve dadelijk zonder rustverstoring, in derzelver geboorte vermoord.

De Encyclopedieke vereeniging tot de verspreiding van nuttige kundigheden, heeft den 27 October de eer gehad bij Z. M. te worden toegelaten. De heer *Baillij de Merlieux* heeft Z. M. de voortduring van Hoogstdeszelfs bescherming verzocht, welke Z. M., als Hertog van Orleans, de onderneming had willen verleenen.

Twee matrozen van de op de kust van Algiers schipbreuk geleden hebbende brikken *l'Aventure* en *Sijlenus*, zijn tot lid van het Legioen van Eer benoemd. Dezelfde order is door Z. M gegeven aan den heer *Laurent*, welke op 29 Julij zeven kwetzuren had bekomen.

Bordeaux. Alhier hadden op den 23 October eenige oproerigheden plaats. De werklieden kwamen in groote getalen naar de *Porte de la Monnaye* en in die buurt, waar zij gewoonlijk bijeen komen, en begonnen te roepen: »*Wij willen werk hebben. Wij verlangen te eten te krijgen. Laat de kooplieden het ons bezorgen! Wij gaan anders heden middag naar de Beurs om het te vragen.* Hier en daar waren aansporingen, in dien geest vervat, aangeplakt; maar de nationale garde rukte dezelve af, en met den Maire aan hun hoofd, gelukte het hen de rust te herstellen.

Men wil weten, dat *Capelle*, een der voormalige Ministers, welke men meende dat voortvlugtig was, eerst den 11 October Parijs heeft verlaten.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 12den dezer, het Schip *de Dageraad*, Kapt. R. C. STADA, van Amsterdam.

Idem, het Schip *de Zeeuw*, Kapt. TER HOFSTEDE, van Middelburg.

Den 13den, het Schip *de Prins der Nederlanden*, Kapt. J. HILBRANDS, van Amsterdam; hebbende aan boord 75 man Troepen en 10 Officieren, voor het alhier liggend garnizoen bestemd. Passagier: den Heer *M. Bronkhorst*.

Idem, het Schip *Maria*, Kapt. A. HULSEN, van Amsterdam; Passagiers: de Heeren *Cornelis van der Walle Jr.*, *Carl Warburg*, Echtgenoot en twee Kinderen; — moeten naar Demerarij.

Ter Drukkerij van de Gezusters SERRES.